

wága pitkab koiwad (sááred); fesť kui meie wálja jalutama láháme, pean mina iksa jooksma tema körwas. Kui kaug inimene sedatiisi wálja wóib kannatada!"

Üks noor pááwawaraš oli úhest saiaputkast palju toiduwara waraštannud. Teda oli kátte saadud ja toodi kohtu ette. Kohtunik kúsis ta káest, mis jauks ta niipalju waraštanud on? Kelm waštash: „Ma andsin seda oma seltśimehele, kes minule kümme kášku páha pidi ðpetama." — „Aga seitšmes kásk útleb ometi: „sina ei pea mitte waraštama!" waštash kohtunik. „Sa, isand kohtunik," kós- tis kelm, „nii kaugelole 'pole ma weel ðppimisega saanud!"

„Teie olete kuraati lapsed!" útles üks ðpe- taja kantsli páált oma fogudu sele — ja pá- rost sell'samal ðhtul, pidas ta seitsamost jut- lust ja útles: „Lapsed kuulge oma wanemate sóna!" — —

Kord sõitis üks suurtugu isand úhest kú- last lábi ja nági sáál palju lapsi, kes kóik paljaste jalgega oliwad. Ta kúsis úhe tee ááres seisawa mehe káest; „Kuşt see tuleb, et siin kohas nii palju lapsi paljaste jalgega üm- berjooksewad!" — „Uuulik isand," waštash mees, „nenda tulewad n'ad meie juures kóik ilmale."

Keegi oli kohtusse kaebanud, et teine olla teda peksnud, ja annud ka tunnišmehe ülesse, kes seda páált náinud. Kui sellelt kúsiti, kas see tósi olla, ja miks páraast teine seda tei- nud, waštash ta: „Peeter sõimas Hanssu hää- bemataks kelmiks, mis páále see temale hää- tere täie andis. Aga kas Peeter ka töoste walu sai, ei wói ma ðieti ðolda, fesť et sell' aeal parajate nina nuuškasin."

Kohtunik: Mis aejast wóite Teie töeks teha, et see Teie ninarátik on?

Rae baja: Wárwist, m'ul on palju seda farwališi.